

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30.5.2008
KOM(2008) 331 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**Fiskemöjligheter för 2009
Policyförklaring från kommissionen**

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Fiskemöjligheter för 2009 Policyförklaring från kommissionen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	3
2.	Beståndens skick	4
3.	Principer för 2008	6
4.	Fiskemöjligheter som fastställts inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken..	6
4.1.	Att fastställa TAC	6
4.2.	Att fastställa fiskeansträngningar	6
5.	Hot mot lönsamheten	7
6.	Uppföljningsfrågor som medlemsstaterna ska ta hand om	8
7.	Förvaltning genom långsiktig planering	8
8.	Arbetsmetoder om de långsiktiga planerna ännu inte trätt i kraft.....	8
9.	Förbättring av rapportering och uppgifter om samt bedömning av fångster	9
10.	Att minska den mängd som kastas överbord.....	10
11.	Djuphavsarter	11
12.	Medelhavet och Svarta Havet	11
13.	Östersjön	11
14.	Tekniska åtgärder	12
15.	Tidtabell för förslagen.....	12
16.	Slutsats	12
BILAGA I		14
BILAGA II		15

1. INLEDNING

Varje år fastställer Europeiska unionen fiskemöjligheter, dvs. fiskekvoter samt dagar till havs för europeiska fiskare och i europeiska vatten. Unionens beslut grundas på förslag från Europeiska kommissionen.

Kommissionens förslag måste utformas i enlighet med ett antal vägledande principer. För det första måste årliga fiskemöjligheter, i enlighet med målen för den gemensamma fiskeripolitiken¹, anges på en nivå som ger ett hållbart utnyttjande av resurserna ur miljömässig, ekonomisk och social synvinkel. För det andra bör årliga variationer hållas inom förutbestämda gränser så att man beaktar behovet av att skapa en stabil och förutsägbar ram för aktörer som är beroende av fiske. För det tredje måste internationella åtaganden respekteras, även åtagandet att bygga upp bestånd så att de kan nå maximal produktivitet². I linje med det tillvägagångssätt som fastställdes i meddelandet "Förbättrade samråd om gemenskapens fiskeförvaltning" från 2006, måste aktörerna på ett tidigt stadium delta i diskussionerna om fiskemöjligheter.

I enlighet med den nya arbetsmetod som föreslogs 2006, innehåller det här meddelandet kommissionens intentioner i fråga om förberedandet av dess förslag för total tillåten fångstmängd (TAC) och fiskeansträngningar för 2009 för att uppfylla åtagandet om hållbart fiske. Under 2009 kommer detta arbete att ske mot bakgrund av de svåra problem den gemensamma fiskeripolitiken står inför. Trots flera års tillämpning av fiskeripolitiken är beståndens situation oroande. Många bestånd utnyttjas utöver gränsen för hållbarhet och många fiskemöjligheter har satts till nivåer som är för höga för bestånden. Förvaltningssystem för fiskeansträngningar har inte fungerat som det var tänkt. Det finns allvarliga problem i fråga om efterlevnaden av fiskemöjligheterna, och tillämpningen av reglerna är ett problem som måste åtgärdas. Vidare behövs förbättrade tekniska åtgärder.

När kommissionen presenterar sin uppfattning om fiskemöjligheterna för 2009, kommer den därför att föreslå åtgärder för att ta itu med dessa problem. Det kan till exempel handla om en genomgång av begränsningarna när man fastställer de årliga justeringarna av TAC och kvoter. Ett separat förslag kommer att innehålla förbättringar av tekniska åtgärder. Under 2008 kommer kommissionen också att inleda åtgärder för en mera regionalt inriktad fiskeförvaltning. Man kommer också att öka insatserna för att komponenterna i den gemensamma fiskeripolitiken ska fungera bättre tillsammans i syfte att öka fiskets hållbarhet på lämpligast sätt i varje region. Övriga politikområden kommer stegvis att kopplas närmare till ett långsiktigt utnyttjande av fiskebestånden.

Kommissionen kommer att ta reda på vilken uppfattning aktörerna har om det politiska uttalandet i det här meddelandet och uppmana medlemsstaterna och branschsektorn att diskutera hur man kan förbättra kommissionens arbetsmetoder i

¹ Artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

² Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet Att genomföra hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning. KOM (2006) 360 slutlig.

fråga om att presentera årliga fiskeansträngningar. Under 2008 planeras ytterligare samråd i fråga om förbättring av andra aspekter på fiskeriförvaltningen.

2. BESTÅNDENS SKICK

I många sektorer ger bevarandeåtgärderna ingen hållbarhet. De flesta djuphavsbestånd har minskat och befinner sig inte på en hållbar nivå, eftersom de exploateras utanför biologiskt säkra gränser. Arter som lodda och tobisfiskar som används för att tillverka fiskmjöl har blivit ovanliga. Blåfenad tonfisk är överexploaterad och är mycket svårkontrollerad, medan beståndet av svärdfisk är i bättre skick. Många övriga pelagiska arter fiskas på ett hållbart sätt. I Medelhavet övervakas bara två djuphavsbestånd och två små pelagiska bestånd. Djuphavsbestånden befinner sig utanför säkra biologiska gränser, medan de två pelagiska bestånden inte utnyttjas fullt ut.

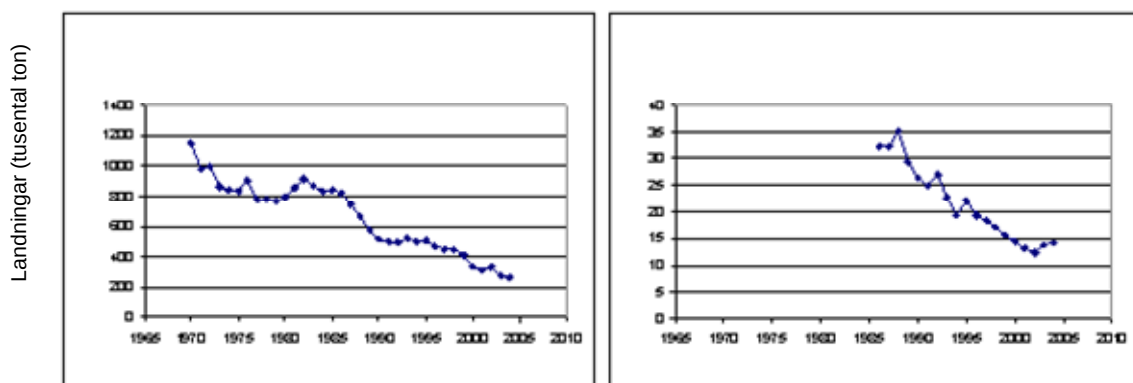
Varje år gör vetenskapliga byråer en bedömning av om det finns en risk för att beståndens framtida fortplantning hotas, dvs. om de ligger utanför "biologiskt säkra gränser". Till största delen beroende på inexakta fångstrapporter, är situationen för cirka 57 % av beståndet okänd. I fråga om de bestånd där statusen är känd löper 68 % hög risk att utplånas, och bara cirka 32 % av bestånden fiskas på ett hållbart sätt. För 88 % av bestånden är överfisket så allvarligt att mer fisk skulle fångas om fisket minskade. Den procentsiffran ligger långt över situationen utanför EU där i genomsnitt 25 % av beståndet överfiskas³. Cirka 19 % av bestånden är i så dåligt skick att vetenskapsmännen rekommenderar att inget fiske borde ske (se tabellerna i bilaga I).

Sett i ett längre perspektiv har överfisket lett till en situation där fiskebestånden i EU:s vatten bidrar i mycket mindre utsträckning till Europas ekonomi och till livsmedelsförsörjningen än tidigare. Djuphavsbestånden i Nordsjön ger nu bara en femtedel av vad som utvanns ur dem för 25 år sedan. Trenden är liknande i de flesta områden det finns information om (se figur 1).

Beräknade landningar av djuphavsarter från
Nordsjön (1970-2004)

Beräknade landningar av kummel, glasvarar och
havskräfta i Atlantområdet

³ The state of world fisheries and aquaculture 2006. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation. Rom, 2007.

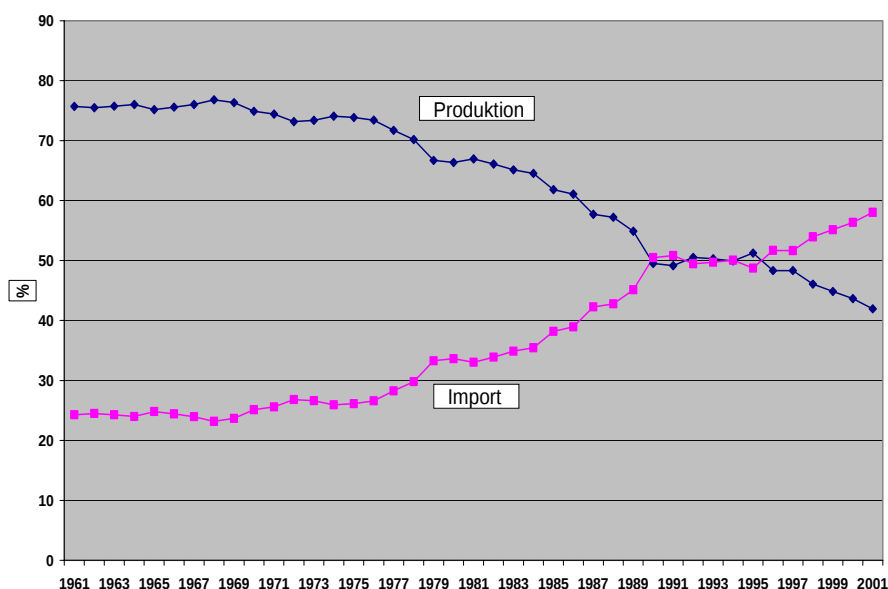

Figur 1. Vänstra rutan, beräknade landningar i Nordsjön, 1970 - 2004. Högra rutan, beräknade landningar av de viktigaste djuphavsarterna (kummel, glasvarar, marulk och havskräfta i Atlantområdet. Uppgifterna kommer från ICES (2005).

Denna minskade produktion har lett till ökat beroende av importerade råvaror för den europeiska livsmedelsindustrin och den europeiska marknaden. I början av 1970-talet kom 75 % av fiskeprodukterna för den europeiska marknaden från inhemska resurser; en siffra som nu sjunkit till cirka 40 % (se figur 2).

Förhållande mellan fiskeproduktion och -importer i EU-15 under perioden 1961-2001

(%) (källa: Eurostat)

Figur 2. Balansen mellan produktion och import av fiskeprodukter (livsmedel och icke-livsmedel) i EU.

Trots att betydande insatser gjorts, finns sedan 2003 inga tydliga tecken på att bestånden återhämtar sig eller att överfiskningen minskar. Fiskeförvaltningen i

Europeiska unionen fungerar inte som den borde och målet att uppnå långsiktig hållbarhet uppfylls inte.

3. PRINCIPER FÖR 2008

Mot denna bakgrund av utarmade bestånd och alltför stora fiskemöjligheter i förhållande till vetenskapliga råd, håller kommissionen fast vid sin linje om fiskemöjligheter som är hållbara enligt dessa råd och, i fråga om utarmade bestånd, som ger goda möjligheter till återhämtning av beståndet.

Fiskemöjligheter bör anges:

- enligt långsiktiga planer,
- med beaktande av relevanta internationella avtal och
- med beaktande av målen i den gemensamma fiskeripolitiken, framförallt i fråga om behovet av att minska fisket av överexploaterade bestånd och återuppbygga utarmade bestånd.
- Kommissionen fäster största vikt vid att dessa principer följs. Nedan förklaras principerna närmare.

4. FISKEMÖJLIGHETER SOM FASTSTÄLLTS INOM RAMEN FÖR DEN GEMENSAMMA FISKERIPOLITIKEN

4.1. Att fastställa TAC

Överfiske och utarmade bestånd beror delvis på att man fastställt för höga TAC och fiskeansträngningar. De TAC rådet fastställt har i genomsnitt varit cirka 48 % högre än de fångster som enligt vetenskapliga byråer skulle vara hållbara i enlighet med försiktighetsprincipen⁴. Förutom välkända problem som kontroll av efterlevnad har alltför höga kvoter bidragit till att de marina resurserna hållits på låga nivåer. I det här meddelandet behandlas nya metoder för att fastställa TAC för att undvika dessa problem.

4.2. Att fastställa fiskeansträngningar

Fiskeansträngningar har förvaltats parallellt med TAC för att minska mängden fisk som kastas överbord och möjligheterna till olagligt, orapporterat och icke reglerat fiske. Förvaltning av fiskeansträngningar är samtidigt en bevarandeåtgärd om prognoser för att föreslå TAC inte är tillgängliga och har varit del av de långsiktiga planerna för torsk, rödspätta och sjötunga från Nordsjön, sjötunga från östra delen av Engelska kanalen samt sydkummel.

⁴ I den här beräkningen beräknas TAC som 100 % överskridande, när vetenskapliga råd förespråkar nollfångst.

De fiskeansträngningar och den fiskeridödlighet som påverkar torsken är fortfarande alltför hög. Mellan 2004 och 2006 minskade fiskeansträngningarna med endast 12 % i Kattegatt, 9 % i Skagerrak, Nordsjön och östra delen av Engelska kanalen, 24 % väster om Skottland och 17 % i Irländska sjön.

Liknande situationer gäller för övriga bestånd som påverkas av dagar till havssystemet.

Dagens system ger inte ytterligare nödvändiga minskningar, eftersom det tillåter att minskat antal dagar till havs kompenseras genom komplicerade undantag. Genom systemet beviljas till och med fiskerätter till inaktiva fartyg, som kan överföras till aktiva fartyg. Åtgärden att minska antalet dagar till havs har inte varit särskilt framgångsrik för att minska den faktiska fiskeansträngningen. För att uppnå realistiska minskningsmål krävs följaktligen mer än att bara minska antalet dagar till havs.

Man har diskuterat ett förvaltningssystem för fiskeansträngningar som bygger på tak för antalet kilowatt-dagar. Systemet skulle innebära att medlemsstaterna kan bestämma om en balans mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter. Det skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att finfördela tilldelningen av kilowatt-dagar för att uppmuntra fiske där små mängder fisk kastas överbord och där man undviker att fiska torsk. Rådet och kommissionen utarbetade till rådets möte i december 2007 följande gemensamma uttalande:

”Rådet och kommissionen är eniga om att en ordning med kilowatt-dagar skulle vara bättre anpassad till förvaltningen av fiskeansträngningar i de områden som omfattas av fleråriga ordningar för torsk, plattfisk och sydkummel. De strävar efter att under 2008 diskutera ett sådant förfaringssätt på grundval av de tankar som kommissionen fört fram inom ramen för förberedelserna inför 2008 års paket för TAC:er och kvoter. De ska verka för genomförandet av ett sådant förfaringssätt 2009.”

Rådet godkände också ett tidigt och frivilligt användande av systemet med kilowattdagar för att underlätta övergången under 2009 till ett fullständigt sådant system inom ramen för den genomgångna återhämtningsplanen för torsk.

Det nya systemet kommer att föreslås inom ramen för översynen av återhämtningsplanen för torsk för de kommande åren och i 2009 års TAC-förslag, för omedelbart genomförande under 2009.

5. HOT MOT LÖNSAMHETEN

Bränslepriserna nådde höga nivåer i slutet av 2007 och kommer förmodligen att ligga kvar på den nivån eller öka ytterligare. Detta utgör det största hotet mot fartyg som använder bränsleintensiva metoder, till exempel trålare, och framförallt bomtrålare. Höga bränslepriser kommer att öka behovet av att minska fisket till den nivå som krävs för att få de högsta fångsterna. Att ange orealistiskt höga fiskemöjligheter på kort sikt motverkar sitt eget syfte.

6. UPPFÖLJNINGSPRÅG SOM MEDLEMSSTATERNAS SKA TA HAND OM

Förordningen "fiskemöjligheter" ger under 2008 medlemsstaterna fler möjligheter att ta egna initiativ för att minska mängden vitling och torsk som kastas överbord, att fastställa metoder för kontroll av efterlevnaden i fråga om skyddsområden inom "Natura 2000" och att omfördela fiskedagar bland fiskeredskap för att minska fiskeridödligheten för torsk. Kommissionen kräver att medlemsstaterna ska rapportera om resultaten av dessa initiativ och kommer att gå igenom dem innan den beslutar om dess fortsättning.

7. FÖRVALTNING GENOM LÅNGSIKTIG PLANERING

Fiskeriförvaltningen fungerar väl om den är välplanerad. Fiskbeståndens produktiva potential måste förstås och deras utnyttjande måste utarbetas långsiktigt. Välunderbyggda biologiska data och vetenskapliga bedömningar är en nödvändig komponent. Man måste hitta vägar för att öka fiskeproduktionen, förbättra effektiviteten, minska mängden fisk som kastas överbord samt onödig påverkan på den marina miljön. Sådana metoder måste vara praktiskt genomförbara och ge så mycket stabilitet som möjligt i fråga om inkomster och sysselsättning.

I första hand måste bestånd komma under god långsiktig förvaltning och i de fall bestånden är utarmade är återhämtningsplaner nödvändiga. Stora framsteg har gjorts sedan reformen 2002 och planer har utarbetats för många bestånd (33 % av fångsterna och 28 % av bestånden av pelagisk fisk, 45 % av fångsterna och 32 % av djuphavsbestånden förvaltas inom ramen för långsiktiga planer), men fortfarande återstår mycket att göra i fråga om att fastställa långsiktiga planer.

Långsiktiga planer är en av kärnpunkterna i kommissionens politik under 2008 och befintliga planer måste genomföras. Under 2008 kommer fler planer att föreslås för östersjölax, sill väster om Skottland och nordlig kummel. Återhämtningsplanen för torsk kommer att gås igenom varvid hänsyn kommer att tas till de samråd med intressenter som hölls 2007 och nya vetenskapliga rön. Insatserna för att få fler bestånd (skarspill och sill i Östersjön) kommer att fortsätta, vilket bör ge maximal hållbar avkastning, färre kasseringar och minskad påverkan på den marina miljön. Långsiktiga förvaltningsplaner kommer också att användas för att utveckla ekosystemsynen på fiske.

8. ARBETSMETODER OM DE LÅNGSIKTIGA PLANERNA ÄNNU INTE TRÄTT I KRAFT

Om det saknas långsiktiga planer, fattas TAC-beslut på underlag av årliga vetenskapliga råd från ICES och Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF). Det har tagits fram regler^{5,6} för att ange TAC så att man kan garantera rättvis behandling och så stabila förutsättningar som möjligt för

⁵ Meddelande från kommissionen till rådet - Fiskemöjligheter 2007. Policyförklaring från kommissionen. KOM(2006) 499 slutlig.

⁶ Meddelande från kommissionen till rådet - Fiskemöjligheter 2008. Policyförklaring från kommissionen. KOM(2007) 295 slutlig.

industrin. Reglerna kommer att fortsätta gälla, dock med ändringar i enlighet med de senaste vetenskapliga råden.

Under 2007 rapporterade STECF om det troliga resultatet av reglerna i kommissionens policyförklaringar⁷. På det stora hela gavs ett brett stöd, men man pekade på två allvarliga brister.

För det första hindrade reglerna ofta utarmade bestånd från att återhämta sig. Reglerna fastställde visserligen fisket av ett bestånd till en försiktig nivå när beståndet befinner sig på normal nivå, men de sade inget om att minska fisket av utarmade bestånd. I dessa situationer blir beståndet mindre motståndskraftigt mot fisket, som måste minska om beståndet ska kunna återhämta sig. Som exempel kan tas torskbeståndet väster om Skottland som minskade med mer än 15 % per år och där TAC-minskningar på mindre än 15 % inte kunde skydda beståndet.

Den andra bristen består av att reglerna skulle kunna förhindra industrin från att dra nytta av öknings av tillgängliga fångster från återhämtade bestånd. Bestånd kan återhämta sig med mer än 15 % per år, men reglerna begränsar TAC-ökningar till just 15 %. Exempelvis har sillbestånd återhämtat sig från låga nivåer mycket snabbare än med 15 % per år.

Reglerna måste ändras och i bilaga II återfinns nyutvecklade regler. I fråga om bestånd som utarmats till en låg biomassenivå, föreslås nu att fiskeridödligheten minskas med upp till 30 % per år, samtidigt som TAC ska ändras högst 20 %. Minskningarna bör behållas tills fiskeridödligheten har pressats tillbaka till den nivå som STECF anser ger den högsta avkastningen på lång sikt. Om ett bestånd återhämtat sig över den nivå som ger högst avkastning, kommer TAC-gränsen på 15 % att öka till 25 %. Även i de fall STECF rekommenderar nollfångst, bör TAC minskas med minst 25 %. Om man ökar svängrummet för ändringar av TAC innebär det både att större minskningar kan göras vid behov och att större öknings kan göras om bestånden ökar i tillräcklig utsträckning.

STECF kommer att uppmanas att utvärdera vilka följder ändringarna får. I nödvändiga fall kan det bli aktuellt med fler anpassningar.

9. FÖRBÄTTRING AV RAPPORTERING OCH UPPGIFTER OM SAMT BEDÖMNING AV FÅNGSTER

Allvarliga svagheter har uppdagats i GFP-kontrollsystemet⁸, till exempel har de senaste insatserna för att nå ett hållbart utnyttjande av bestånden inte varit framgångsrika. Avsaknaden av ett effektivt kontrollsystem leder till fortsatt överfiske och bestånden utarmas ytterligare, vilket leder till lägre TAC som i sin tur inte efterlevs.

⁷ Hänvisning till STECF:s HCR-rapport från 2007.

⁸ Särskild rapport nr 7/2007 om kontroll-, inspektions- och sanktionssystemen när det gäller bestämmelserna för bevarande av gemenskapens fiskeresurser samt kommissionens svar (EUT C 317, 28.12.2007. s. 1)

För att förvaltningen av kvoterna ska kunna skötas på tillfredsställande sätt, måste rapporteringssystemet vara effektivt och omfatta automatiska dubbelkontroller så att överskridanden av kvoter kan undvikas och inkonsekvenser kan upptäckas. Så är inte fallet i dag. Vetenskapliga organ har bara kunnat prognostisera storleken på fiskbestånd, fiskeridödligheten och fångstnivåerna för cirka 27 % av bestånden (bilaga I), beroende på inexakta landningsuppgifter från fiskerisektorn, samt på problem i fråga om att få uppgifter om kassering och fiskeansträngningar. Problemet verkar bara fördjupas: dåliga uppgifter leder till dåliga beslut, vilket i sin tur ger bristfällig bevarandestatus och utarmade bestånd. Medlemsstaterna uppmanas att genomföra dubbelkontroller av uppgifter och att förbättra uppgiftsinlämningen.

För att komma tillrätta med dessa brister, måste GFP-kontrollsystemet reformeras så snart som möjligt. I oktober 2008 kommer kommissionen att föreslå en genomgång av kontrollförordningen, vilket lägger grunden för en förbättring av det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg och ett tidigarelagt införande av elektroniska loggböcker.

10. ATT MINSKA DEN MÄNGD SOM KASTAS ÖVERBORD

Under 2008 kommer medlemsstaterna att undersöka hur man kan minska mängderna vitling och torsk som kastas överbord. Kommissionen kommer att, efter att ha tagit del av STECF:s råd och medlemsstaternas erfarenheter, föreslå ytterligare åtgärder för att genomföra de åtgärder som givit goda resultat.

Bästa sättet att minska mängden fisk som slängs överbord är att fiska bestånden med låg fiskeridödlighet så att bestånd av större fiskar kan utnyttjas utan att man behöver kasta mindre fiskar överbord.

Kommissionen kommer också att gå igenom incitament för fiskemetoder där få fiskar kastas överbord. Medlemsstaterna kommer också att kunna använda det nya systemet med kilowatt-dagar för att uppmuntra den typen av fiske.

I enlighet med meddelandet från 2007 (En politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske⁹) kommer förslag att läggas fram för att minska den mängd som kastas överbord och mängden oönskade bifångster.

Som komplement till dessa initiativ ger Europeiska fiskerifonden medlemsstaterna möjlighet att stödja minskningen av fisk som kastas överbord genom fondens program. Genom förordningen om insamling av uppgifter kan mätning av fisk som kastas överbord ske med hjälp av observatörer ombord, som är ett program som samfinansieras från gemenskapens budget.

Medlemsstaterna uppmanas att utveckla och genomföra dessa initiativ.

⁹ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet - En politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske (KOM (2007)136).

11. DJUPHAVSARTER

I september 2008 kommer kommissionen att lägga fram sitt förslag för TAC för djuphavsarter för 2009 och 2010. Intressenter kommer att i juni 2008 inbjudas att kontakta vetenskapliga organ (främst ICES) i fråga om de fiskemöjligheter som anges i råden. STECF:s råd kommer att offentliggöras den 4 juli. Råd från regionala rådgivande nämnder till kommissionen bör inkomma senast den 8 juli så att intressenternas åsikter kan beaktas. Rådet uppmanas att anta förslaget vid sitt möte i november.

Regeln i bilaga II ska också gälla djuphavsarter, men eftersom förslaget gäller TAC under två år kommer reglerna att tillämpas två år i rad.

Kommissionen kommer att basera sina överväganden vid höstmötet för Nordostatlantiska fiskerikommissionen på FAO:s internationella riktlinjer för förvaltning av djuphavsfiske på öppet hav. Beslut om stängda områden eller fiskeansträngningar kommer att ingå i den årliga förordningen för 2009 om fiskemöjligheter.

12. MEDELHAVET OCH SVARTA HAVET

TAC och kvoter för Svarta Havet fastställdes för första gången 2008. TAC-angivelsen för 2009 kommer att ske enligt reglerna i bilaga I och ytterligare arter kan tillkomma. Vetenskapliga förberedande möten kommer att äga rum i april och juni 2008 och resultaten från dessa möten kommer att bedömas av STECF i juli. I Medelhavet har TAC angivits endast för blåfenad tonfisk. Under 2008 kommer arbetet att koncentreras på genomförandet av Medelhavsförordningen (1967/2006), främst i fråga om fastställandet av långsiktiga förvaltningsplaner och utarbetandet av områden med skyddat fiske. Det är ett oroväckande tecken att medlemsstaterna kraftigt släpar efter i tillämpningen av den förordningen. Allvarliga brister i efterlevnaden måste så snart möjligt åtgärdas. Kommissionen kommer under 2008 att mycket noggrant följa upp dessa ärenden.

Vetenskapliga råd om bestånd och bedömningar av fisket kommer att inhämtas från STECF. På så vis kan den vetenskapliga kompetensen förstärkas, till exempel i GFCM (Allmänna fiskerikommissionen för Medelhavet, General Fisheries Commission for the Mediterranean). Vetenskapsmän från tredjeländer kommer att delta i bedömningar av fisket i både Svarta havet och Medelhavet.

13. ÖSTERSJÖN

Det är mycket viktigt att de TAC som fastställts för torsk i Östersjön respekteras. Kommissionen kommer därför att följa utvecklingen mycket noga.

I september 2008 kommer kommissionen att lägga fram sitt förslag för 2009 års TAC för beståndet i Östersjön. Rådet uppmanas anta förslaget i oktober. Efter råd från ICES den 23 maj kommer medlemsstaterna att rådfrågas om icke lösta vetenskapliga frågor som ska tas upp med STECF. Råd från regionala rådgivande nämnder till kommissionen bör ha lämnats in före juni månads utgång.

14. TEKNISKA ÅTGÄRDER

Under 2008 kommer kommissionen att föreslå en ny förordning om tekniska åtgärder för Atlantområdet. Förslaget kommer att behandla många av de regler som finns i bilaga III till förordningen om fiskemöjligheter.

15. TIDTABELL FÖR FÖRSLAGEN

STECF:s vetenskapliga råd om de flesta djuphavsbestånd kommer att finnas tillgänglig i början av juli, och diskussionerna om fiskemöjligheter kan då få en tidigare start. Att flytta fram höstens beslutsfattande med mer än några veckor är omöjligt eftersom råd om stora pelagiska bestånd kommer att vara tillgängliga först i oktober och de råden är nödvändiga innan förhandlingar kan starta om fiskemöjligheter.

Följande tidtabell är planerad:

Förordning om fiskemöjligheter	Datum för kommissionens förslag	Möjligt datum för antagande
Svarta havet	September	Oktober (rådet)
Östersjön	September	Oktober (rådet)
Djuphavsrarter	September	November (rådet)
Alla övriga områden	Oktober/november	December (rådet)

Eftersom de vetenskapliga råden kommer att finnas tillgängliga tidigare i år än tidigare år, kan kommissionen offentliggöra huvudförslaget i oktober. Vid den tidpunkten kommer det dock att saknas beslut om många delar som är av vikt för samråd med Norge och andra internationella samråd. Följaktligen kommer förslaget att innehålla många delar där beslut saknas och inga specifika siffror kan presenteras.

Vetenskapliga råd bör lämnas i mitten av 2009 för samtliga bestånd så att mer tid ges för fördjupade överväganden och diskussioner. Kommissionen mottar gärna synpunkter på ändringar av tidtabellen för förslag och beslut under 2009.

16. SLUTSATS

Kommissionen efterlyser synpunkter från medlemsstaterna och intressenter på ovanstående tillvägagångssätt.

Den uppskattar särskilt råden från de regionala rådgivande nämnderna och den rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk. Dessa råd hjälper kommissionen att i enlighet med gemensamma fiskeripolitiken klara åtagandet om en hållbar förvaltning.

Kommissionen tar ansvar för en hållbar förvaltning: brist på bevis utgör inte bevis på hållbarhet.

Kommissionen kan bara använda sig av intressenteras råd om de grundas på ett faktabaserat tillvägagångssätt för hållbart fiske. Med andra ord måste det finnas uppgifter som stödjer dessa råd.

God information om fisket och bestånden är en grundförutsättning för trovärdiga råd. Intressenterna uppmanas använda befintliga system för fångstrapportering och uppgiftsinsamling, eftersom de systemen är nödvändiga för en fungerande förvaltning av fisket. Med hjälp av en gedigen informationsbas kommer intressenterna också på ett bättre sätt kunna ge kommissionen råd om hållbara fiskemetoder.

Kommissionen kommer att från och med andra kvartalet 2008 fortsätta med specifik teknisk uppföljning (framförallt i fråga om förvaltningssystem för fiskeansträngningar) med medlemsstaterna och intressenterna.

För att resultaten från samråden ska kunna användas i tid, har kommissionen satt en tidsgräns till den 30 juni 2008 för inlämnande av synpunkter på det här meddelandet.

Under 2008 kommer kommissionen att utveckla fler samrådsförfaranden för att förbättra bevarandepolitiken, främst när det gäller bättre efterlevnad.

BILAGA I

Tabell 1. Vetenskapliga råd om beståndets tillstånd	Antal bestånd					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Utanför biologiskt säkra gränser	30	29	26	26	26	28
Inom biologiskt säkra gränser	12	10	14	11	12	13
På grund av bristfälliga uppgifter kan ingen bedömning göras av beståndet	48	53	53	57	58	55

Tabell 2. Vetenskapliga råd om överfiske	Antal bestånd					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Fiskenivån för beståndet är känd i jämförelse med den nivå som ger maximal hållbar avkastning			34	23	32	33
Beståndet är överfiskat ¹⁰			32	21	30	29
Beståndet fiskas med maximal hållbar avkastning			2	2	2	4

Tabell 3. Vetenskapliga "katastrofråd"	Antal bestånd					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Vetenskapligt råd om att stoppa fisket	24	13	12	14	20	18

Tabell 4. Skillnader mellan TAC och hållbara fångster						
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Överskridanden av TAC i förhållande till hållbara fångster (%)	43 %	48 %	57 %	47 %	44 %	49 %

Tabell 5. Sammanfattning av de vetenskapliga råden om fiskemöjligheter	Antal bestånd					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Bestånd där beståndens storlek och fiskeridödligheten kan prognostiseras	40	34	40	31	29	30
Bestånd där det finns vetenskapliga råd om fiskemöjligheter	59	52	54	65	61	59
Bestånd där det saknas vetenskapliga råd	31	40	39	29	35	37

¹⁰

Även termen "överutnyttjad" används.

BILAGA II

Regler för TAC

TAC-beslut måste fattas på basis av vetenskapliga råd från STECF.

Olika regler bör gälla beroende på risknivån för varje bestånd. Bestånden löper hög risk när de hamnar under ”försiktighetsnivån (B_{pa})”, som är den nivå där beståndets framtida produktivitet riskerar att sjunka. En annan indikation på hög risk är om fiskeridödligheten är högre än ”försiktighetsreferenspunkten” (F_{pa}). Med fiskeridödlighet avses den årliga fångsten delad med den genomsnittliga storleken på beståndet under året.

Om ett bestånd är mindre än B_{pa} eller fiskas i högre takt än F_{pa} ligger det utanför ”biologiskt säkra gränser”, och tvärtom.

Vetenskapliga råd	Åtgärder i fråga om att fastställa TAC
Beståndet utnyttjas till en maximalt hållbar avkastningsgrad.	TAC ska fastställas till den fångstmängd som enligt prognoserna motsvarar den fiskeridödlighet som på lång sikt ger högst avkastning, men ska inte ändras med mer än 25 %.
Beståndet överutnyttjat jämfört med maximal hållbar avkastning, men inom biologiskt säkra gränser.	TAC ska fastställas till det högre värdet av a) den prognostiserade fångst som motsvarar högst avkastning på lång sikt ¹¹ , eller b) fiske på oförändrad nivå av fiskeridödlighet, men ska inte ändras med mer än 15 %.
Beståndet befinner sig utanför biologiskt säkra gränser.	TAC ska fastställas till den fångstmängd som enligt prognoserna ger en minskning av nivån av fiskeridödlighet med 30 %, men inte minskar fiskeridödligheten så att långsiktig avkastning hotas och inte minskar TAC med mer än 20 %.
Beståndet omfattas av en långsiktig plan och vetenskapsmän ger råd om fångster som motsvarar planen.	TAC måste fastställas enligt relevant plan.
Beståndet är kortlivat och en ettårig prognos är inte möjlig.	Preliminär TAC fastställs och kan ändras när ny information blir tillgänglig under året.
Beståndets tillstånd är inte exakt känt och STECF ger råd om en lämplig fångstnivå.	TAC ska fastställas enligt STECF:s råd, men ska inte ändras med mer än 15 %.
Beståndets tillstånd är inte exakt känt och	TAC bör minskas med upp till 15 % och

¹¹ Mätt som fiskeridödligheten motsvarande en marginell avkastning på 10 % av den marginella avkastningen vid en fiskeridödlighet som ligger nära noll ($F_{0.1}$).

STECF ger rådet att minska fiskeansträngningarna.	STECF bör rådfrågas om lämplig nivå på fiskeriansträngningen.
Beståndets tillstånd är inte exakt känt och enligt STECF:s råd ökar beståndet.	TAC bör ökas med upp till 15 %.
Beståndets tillstånd är inte exakt känt och enligt STECF:s råd minskar beståndet.	TAC bör minskas med upp till 15 %.
STECF ger råd om nollfångst, en minskning till minsta möjliga nivå eller liknande.	TAC bör minskas med minst 25 %. Återhämtningsåtgärder bör vidtas, till exempel insatser för att minska fisket och införandet av mer selektiva fiskeredskap.
Inga råd från STECF.	TAC bör justeras mot de senaste faktiska fångstnivåerna, men bör inte ändras mer än 15 % per år eller också bör medlemsstaterna utarbeta en genomförandeplan som inom kort ska ge råd.